

МОЛОДИЙ КОМУНАР

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рік видання VIII

№ 76 [776]

СЕРЕДА, 28 ЧЕРВНЯ 1967 р.

Ціна 2 коп.

На заводській лінії зв'язку — неполадки. — Негаймо Бориса Берненка кличте. На Кіровоградському агрегатному заводі всі переконані, якщо техник зв'язку Б. Берненко береться за діло, несправність швидко буде усунута. На знімку: Б. Берненко. Фото М. Висоцького.

Славний шлях боротьби і звершень

Наша країна йде назустріч 50-річчю Великого Жовтня в розквіті творчих сил, словнена віри в світле комуністичне майбутнє, тісно згуртована навколо ленінської партії. Новою переконливою демонстрацією нерушимої морально-політичної єдності нашого суспільства є палке схвалення всім радянським народом рішень червеного Пленуму ЦК КПРС і та активна підтримка, яку він подає зовнішній і внутрішній політиці партії, діям Центрального Комітету і Радянського уряду, спрямованим на припинення агресії Ізраїлю, на підтримку ОАР, Сирії та інших арабських держав, що зазнали напад, на відвернення небезпечних наслідків агресії для справи миру в усьому світі. Рішення Пленуму є втіленням генеральної лінії партії, виражають корінні інтереси і волю радянського народу.

Вчора опубліковано Тези Центрального Комітету партії «50 років Великої Жовтневої соціалістичної революції», схвалені червневим Пленумом ЦК КПРС. У цьому надзвичайно важливому документі підбиваються підсумки героїчного шляху радянського народу після перемоги Жовтня, узагальнюються вельетні досвід ленінської партії по керівництву будівництвом нового суспільства, визначаються завдання сучасного етапу його розвитку.

«За минулі десятиріччя, — говориться в Тезах ЦК, — справа Жовтневої революції пройшла всебічну історичну перевірку, показала свою нездоланну силу, неминує значення ідей марксизму-ленінізму як для нашої країни, так і для народів усієї планети. Вона живе і торжествує в перемозі соціалізму та досягненнях комуністичного будівництва в СРСР, розвитку світової системи соціалізму, в могутньому розмаху робітничого руху, успіхах національно-визвольної боротьби. Марксизм-ленінізм став володарем дум сотень мільйонів людей на землі, комуністичний рух перетворився в найвпливовішу політичну силу сучасності».

Кожний день приносить все нові незаперечні свідчення правоти і життєвості ідей Жовтня, їх найглибшого впливу на весь хід світової історії, правильності

курсу, яким йде радянський народ під керівництвом партії.

Оглядаючи з вершини 50-річчя Жовтня пройденій шлях боротьби і творення, законно пишаючись славними досягненнями, здобутими в запеклих класових битвах і наполегливій праці, радянські люди сповнені почуття величезної гідності і безмежної любові до Комуністичної партії, В. І. Леніна — великого продовжувача справи Маркса — Енгельса, геніального мислителя, незламного революціонера, засновника соціалістичної держави.

Створена і випестувана Леніним, Комуністична партія увібрала в себе все найбільш чесне і мисляче, мужнє і самовіддане, що нагромадили покоління революціонерів. Партія черпала і черпає сили в міцних і широких зв'язках з народом, у вірності принципам марксизму-ленінізму, в безустанному творчому розвитку революційної теорії. Вона зберігає спадкоємність генерального курсу, який відстоює в непримиренній боротьбі проти троцькізму, дрібнобуржуазного авантюризму, правих опортуністів, націонал-ухильників та інших антиленінських течій і груп.

Весь півстолітній досвід першої в світі країни соціалізму цілком підтвердив учення марксизму-ленінізму про історичну роль робітничого класу як найпередовішої творчої сили сучасності. Велика мета — побудова соціалізму і комунізму — це більше згуртувала і зміцнила союз робітничого класу і селянства, утвердила ідеї єдності усього суспільства. Одним з найважливіших історичних завоювань соціалізму є торжество ленінської національної політики, соціалістичне братерство народів нашої Батьківщини. Нині створено всі умови для ще тіснішого зближення і плодотворного співробітництва всіх націй та народностей.

Історія становлення і розвитку соціалістичної держави містить безліч найяскравіших прикладів беззавітної відданості радянського народу ідеалам комунізму. І в боротьбі за утвердження пролетарської диктатури, і в ході індустріалізації країни, колективізації сільського господарства, і в здійсненні культурної революції, і в битвах грома-

дянської та Великої Вітчизняної воєн, і в мирному післявоєнному будівництві — завжди він виступав і виступає як народ-герой, народ-трудівник, народ-творець.

Нині на кожному кроці ми відчуваємо плоди корінних соціальних перетворень. Усім громадянам країни забезпечено широкі соціально-політичні права і свободу особи, відкрито можливості для активної участі в управлінні державними, господарськими і громадськими справами. Неухильно підвищується добробут радянських людей. Соціалістичний лад щоденно демонструє свої великі переваги над системою капіталізму.

З повною і остаточною перемогою соціалізму в нашій країні створено всі необхідні передумови для переходу до будівництва комунізму. В своїй Програмі, в рішеннях XXIII з'їзду, жовтневого (1964 р.) і дальших Пленумів ЦК КПРС партія визначила основні напрями і завдання комуністичного будівництва в СРСР, конкретні шляхи їх здійснення. Перетворення в життя цих рішень становить сьогодні головний зміст діяльності КПРС і радянського народу. Надаючи величезного значення питанням наукового керівництва країною, партія наполегливо здійснює заходи по удосконаленню управління народним господарством, соціально-політичним і духовним життям нашого суспільства. Неухильно додержуються ленінські норми і принципи в усіх галузях партійної, державної та ідеологічної роботи. Удосконалюється соціалістична демократія. Держава диктатури пролетаріату з перемогою соціалізму стає політичною організацією всього народу при керівній ролі робітничого класу.

Великий Жовтень поклав початок революційному переходові від капіталізму до соціалізму у всесвітньому масштабі. Найбільшою історичною подією після перемоги Жовтня було утворення світової соціалістичної системи. Перемога Жовтня ознаменувала народження сучасного міжнародного комуністичного руху. Неутримно розвивається могутній рух народів Азії, Африки, Латинської Америки за національну та соціальну незалежність.

Вірні своєму інтернаціональному обов'язкові, Комуністична партія, радянський народ роблять усе для дальшого згуртування соціалістичних держав, зміцнення єдності міжнародного комуністичного і робітничого руху на принципіальній основі марксизму-ленінізму, розгортання разом з усіма революційними силами сучасності боротьби проти імперіалізму, за мир, демократію, національну незалежність і соціалізм. Наша партія безустанно і послідовно відстоює генеральну лінію комуністичного руху,

сформульовану в Декларації і Заяві Московських нарад 1957 та 1960 років. Велике значення для зміцнення єдності комуністів світу мала Конференція європейських комуністичних і робітничих партій у Карлових Варах, присвячена проблемам миру та безпеки в Європі.

Радянські люди рішуче підтримують в'єтнамський народ, який веде героїчну боротьбу проти злочинної агресії американського імперіалізму, підтримують справедливу боротьбу народів арабських держав проти агресивних дій з боку Ізраїлю та його імперіалістичних покровителів.

Тези ЦК КПРС — політичний документ величезної надихаючої та мобілізуючої сили. Вони запалюють радянських людей на нові славні звершення, ще більше зміцнюють у них впевненість у справедливості нашої великої справи, сприяють вихованню народу в душі безмежної відданості ідеалам партії, в душі радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму, непримиренності до буржуазної ідеології.

Партійні, комсомольські, профспілкові організації покликані подбати про те, щоб зміст Тез ЦК КПРС було доведено до свідомості кожного трудячого. Багато мають зробити для цього органи преси, радіо, телебачення, пропагандисти, доповідачі, політінформатори, працівники закладів культури. Різноманітні форми друкованої та усної пропаганди повинні бути широко використані для глибокого роз'яснення Тез.

Радянський народ добре розуміє, що його найвищою інтернаціональною обов'язком полягає насамперед у тому, щоб здійснювати накреслені партією плани створення матеріально-технічної бази комунізму, наполегливою працею зміцнювати політичну, економічну та оборонну могутність нашої Батьківщини — незламного оплоту миру, демократії і соціалізму. Змагаючись за гідну зустріч 50-річчя Великого Жовтня, радянські люди зосереджують увагу на вирішальних ділянках комуністичного будівництва: виконанні завдань п'ятирічки, здійсненні економічної реформи, підвищенні продуктивності праці, ефективності промислового та сільськогосподарського виробництва, розвитку науки і культури.

Ідеї Жовтня, ідеї комунізму — провідні ідеї нашого часу, велика творча сила сучасної історії. Озброєний цими ідеями, спираючись на багатий досвід революційної боротьби і соціалістичного будівництва, наш народ під керівництвом ленінської партії впевнено йде по шляху будівництва нового суспільства. І кожний день, кожний рік приносиме все нові перемоги вченню Маркса, Енгельса, Леніна, справі комунізму!

(Передова «Правди» за 26 червня).

ЗАВТРА ВИЩЕ ВСТИГНЕТЕ!

29 червня — останній день передплати на

„Молодий комунар“

НА II-е ПІВРІЧЧЯ.

Пізніше можна оформити передплату лише на серпень і наступні місяці.

ПО ВСІЙ КІРОВОГРАДЩИНІ та за її межі полинула добра слава про знам'янських тваринників, які взялися по-новому за господарювання, організували на фермах двозмінну роботу, підвищили культуру в тваринницькому містечку. Творцями нового, передового стали тут молоді колгоспники.

У п'ятнадцяти господарствах району повністю механізовано 16 молочно-товарних ферм, три свиноферми. Знам'янці пустили в дію 52 стаціонарних доїльних установок, дві з них — у літніх таборах. Працює двадцять пересувних доїльних установок.

На молочно-товарних фермах району створено чотири комсомольсько-молодіжних колективи. Три з них ще торіж перейшли на двозмінну роботу.

Восени минулого року молоді доярки колгоспу «Правда» разом з тваринниками комсомольсько-молодіжного колективу молочно-товарної ферми колгоспу імені Кірова виступили ініціаторами змагання на

...Бо всі-творці

НАША РОБОЧА П'ЯТИДЕНКА

честь 50-річчя Радянської влади під девізом — «Будьмо справжніми господарями на фермі!»

Комсомольці борються за те, щоб ще більше впроваджувалась комплексна механізація на фермах, вони оволодівають професією механізатора. У тваринницьких містечках колгоспів імені Кірова, «Правда», «Родина», наприклад, силами молодих було встановлено доїльні апарати, механізовано всі трудові процеси, що дало можливість закріпити за кожною дояркою замість п'ятнадцяти корів, як було раніше, по тридцять п'ять. Це сприяло переходу на двозмінну роботу. Невдовзі в колгоспі імені Кірова кожна доярка за зміну доглядала вже 50 корів.

Завдяки механізації виробничих процесів на фермах, переходу на двозмінну роботу підвищилась продуктивність праці тваринників, зрос-

ли надої. А заробітна плата подвоїлася, зросла до 130 карбованців.

Шодня на тваринницькій фермі району прибувають все нові й нові механізми. Тож і спеціалісти потрібні. І доярки оволодівають професією майстра механічного доїння. Навчаючись на спеціальних курсах при Знам'янському сільськогосподарському технікумі, вони отримують диплом, їм присвоюють певний розряд. Тим, хто має перший розряд, колгосп збільшує заробітну плату на 10 процентів, другий — на 5 процентів.

(Закінчення на 2-й стор.).

...Бо всі—творці

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

В лютому спеціальність майстрів механічного доіння здобуло 23 колгоспники. Відбувся другий, третій випуски. І вже є 99 молодих майстрів, які вміють обслуговувати будь-яку доїльну установку. Шість з них — молоді доярки з колгоспу імені Кірова. В першому кварталі кіровці стали переможцями в соціалістичному змаганні серед комсомольсько-молодіжних молочних-товарних ферм Кіровоградщини. Їм вручено перехідний червоний прапор обкому комсомолу. І завзяття зросло. В квітні колектив поступово почав переходити на п'ятиденний робочий

тиждень. За кожною дояркою було вирішено закріпити по 57—60 корів. Дехто з недовір'ям казав: — Два вихідних на фермі? Це — неможливо.

Почали з однієї групи корів. І мали втішні наслідки. Потім іще дві ланки доярок перейшли на п'ятиденку. Нині весь колектив тваринників працює по-новому. Якщо сьогодні доярка була на роботі в першій зміні, то завтра — в другій, післязавтра — вихідний день. Раз на десять днів влаштовується контрольний уїд.

До червня по фермі на корову падає по 1089 кілограмів молока. Торік за такий період було лише 750 кілограмів. За чотири місяці нинішньо-

го року на виробництво центнера молока витрачено 1,73 людино-дня, за цей час торік витрата досягла 2,36 людино-дня.

Є в кіровців свої правофлангові. Це — Раїса Ляпіна, Людмила Агафонова, Катерина Акімова. Вони повсякчас борються, щоб постійно по фермі мати пудові надії.

Разом з своїм комсомольським ватажком Галиною Дедушевою молоді тваринники тепер ще більше часу витрачають для упорядкування тваринницького містечка, для підвищення свого професійного рівня. Є два вихідних дні. Тож і відпочити гуртом краще можна, і заощадити мають кращі умови для навчання.

Кіровці переконані, що знову будуть переможцями. Бо ж в їхньому гурті всі творці, всі — за нове.

І. ЛАГОДІЧ,
інструктор обкому комсомолу.

У МІСТЕЧКУ ПУШКІНСЬКОЇ МУЗИ

ПУШКІН. (Ленінградська область). В місті Пушкіні відкрився Всесоюзний музей О. С. Пушкіна. У північному крилі Катерининського палацу розміщено понад

1600 експонатів, які відтворюють етапи життя і творчості великого поета, панораму життя російського суспільства першої половини XIX століття. Ця нова по-

стійна експозиція цілком складається з меморіальних речей, картин, гравюр, скульптур, рукописів, документальних матеріалів. (ТАРС).

Літо — час подорожей.

Фото В. Борисова.

БРУДНІ зошити падають жужмом на стіл, а Микола випаює:

— Досить! Навчився! Не піду більше в школу!

Мати аж зупинилась на мить, та нічого не сказала: все одно не послухає.

Знадвору почувся свист, двері крильми зашуміли за хлопцем.

— Привіт! — сказав Мирон Горба. Транзистор загнав. Ось, маєш, — витяг з кишені зіжмаканий карбованці. — Тепер і лісопет можна пошукати. Візьмемо з собою Тольку Ковалю — на шухері хай буде.

Мати все те бачила у вікно, і несподіваний біль поклав її у ліжко. Потім вночі вона чула, як хлопець вовтузился з чужою річю.

Потім були нові болі в матері, багато болів...

цями селища, приходив пізно додому. Потрібні були гроші. А де ж їх узяти? Приходили до знайомих, розмовляли про се, про те і вкрали радіоприймач, велосипед...

Я замовк, а ви все дивились на мене, мовби шукали в мені зернину, яка ще зможе прорости. Це лише нині я збагнув. Та ще тепер здається, ніби в руках у вас були золоті терези, на одну шальку яких ви клали мої злочини, а на іншу — довіря до мене. Переважило останнє.

Я попросив пробачення у матері. Я дав вам слово. Ви повели мене до будівельників, майже мої ровесників, що вдень зводили світлі будівлі, а ввечері поспішали за партію.

«Яка професія тобі до вподоби?» — спитав мене виконроб. Я глянув на другий поверх і побачив гарну дівчину, що фарбувала вікна і щиро всміхалась. І ота усмішка і голуба фарба засвітилися для мене гранню нового дня.

«І я пам'ятаю вас...» — долітає

голос Миколи Резнікова з «Сільгосптехліки».

«І я вам вдячний...» — перекується слюсар автопарку Олександр Колесников.

ХЛОПЕЦЬ кладе ще кілька мазків на дерево, потім задумується, побачивши на вулиці семикласника Миколу Шайногу. Побігти б зараз, поговорити, та ніколи малярів — робота не чекає.

«З тобою, Миколо, — думає маляр, — вже двічі мали розмову. Вдруге чиниш дрібні (ой, не дрібні!) злочини. Для чого тобі той вентилятор, що зняв з шкільного горщика? У тебе ж вдома і велосипед, і фотоапарат, і збільшувач...

І ще ти, мабуть, пам'ятаєш, як довго радянські члени комісії, як гірко плакала мати, що ти таким ростеш... Ти, очевидно, не помітив, але в їхніх руках були ті самі золоті терези, що хиталися і в мій пам'ятний ранок.

Тобі дали останнє попередження. Іди, друже, і добре вчися, а я блакиттю фарбуватиму вікна, своїм гірким досвідом затулюю оту прірву, в яку може зірватися підліток, ставши не на той шлях.

Ні не зблиснуть гострі мечі-камені, не заб'є подих задушливе повітря прірви, бо є на світі люди, які вступають у бій за чисті небачені ранки, які нас чекають в нутрі!

М. СОЛОДЧЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».
с. Новгородка.

МЕСНИКИ З КРИМКИ

Про легендарне селище Кримку, Миколаївської області ми чули багато. Тому, коли нам, учням школи-інтернату № 2, трапилась нагода побувати там — бажачим виявилось багато.

... Ми вийшли на залізничній платформі, де височіли гранітні обеліски. Нашу увагу привула літня жінка. Вона стояла в скорботній задумі, вдягалась у висічені на граніті букви. Ми стояли і читали вкарбовані імена героїв «Партизанської історії» — Моргуненка, Гречаного, Даченка, Попика, Кравця, Білоусова, Беличка.

Жінка помітила нас і підвела вологі очі.

— До сина свого прийшла, — мовила, важко зітхнувши. І, ніби помітивши наш зацікавлений погляд, розповіла:

— Син мій, Володя Білоусов, був таким, як і ви. Ходив до школи, мав багато друзів...

Матір'ю було згадувати дитинство сина. 18-річним він із своїми однолітками Парфаном Гречаним, Полаєм Попиком, Дашею Даченко почав підпільну роботу. В один із морозних літніх днів мати бачила Володю востаннє.

Потім ми зустрілись із матір'ю Героя Радянського Союзу Парфаном Гречаним. Повертались до Кіровограда під враженням розповідей матері. Ми ніколи не забудемо патріотів.

С. ЗАДОРЖНЯ.

СЛУХАЧ—СПІВБЕСІДНИК

Від білосніжних скатертин на столах у клубі відразу посвітлішало. А від букетів живих квітів повітря стало дуже схожим на лісове. Цю картину доброго настрою доповнювала музика вальсів. Молодь кружляла у танку, а люди літні статечно бесідували.

Коли запарував духмяний

чай, художній керівник клубу Рімма Ковальова запросила всіх до столу, до відвертої розмови.

Девізом розмови стали слова В. Маяковського, начертані на транспаранті:

Вырывай у бога вожжи!
Что морочить мир чудесами!

Человечьи законы — не божьи —
На земле установим сами!

Лектор товариства «Знання», науковий працівник краєзнавчого музею Валентина Остапенко на початку й розповіла про ці людські закони. Другий лектор-атеїст, викладач Кіровоградського філіалу Харківського політехнічного інституту Надія Толмачова доповнила Валентину розповіддю про виникнення релігії.

Молодому пропагандисту-атеїсту

віра існувала до виникнення християнства? Чому люди в різних країнах вірять в різних богів?.. І на багато інших «чому?» довелось відповісти лекторам.

Органічно доповнили розповідь гуморески С. Олійника та Ф. Самойловича на антирелігійні теми, які прочитав лауреат Всесоюзного огляду-конкурсу художньої самодіяльності Петро Чорноморченко.

Господарка вечора Рімма Ковальова виконала пісню «Квіти ромена». Закінчився вечір знов-таки мелодіями вальсів.

Я не випадково так докладно розповів про цей вечір. Часто можна чути скарги, що на атеїстичні лекції і вечори приходять мало людей, у тому числі й молоді. Та чи не наша з вами, товариші пропагандисти, айна в цьому? Коли подбати про цікаву форму, тоді й люди йдуть. Вечір у Масляниківському клубі може бути деяким взірцем творчого пошуку.

П. ДМИТРЕНКО,
завідуючий обласним Будинком атеїзму.

ТВІЙ РОВЕСНИК ЗА РУБЕЖЕМ

ХАНОЯ. В ці дні столицю Демократичної Республіки В'єтнам бомбардує американська авіація. Тільки-но прозвучить відбій повітряної тривоги — знову продовжують свою роботу підприємства, організації, торгують магазини. Стає людно на вулицях, в скверах і парках міста. На знімку: на березі озера Повернутого меча. Фото Г. Спирідонова. (АФН).

Передовик спінарк колгоспу імені Калініна Новоукраїнського району чомсомолу Тетяну Гавриленко і її напарницю Антоніну Ніконову у вільний час можна зустріти за кирило чи журналом. І це закономірно, бо сьогодні передовик — це людина, яка не лише має високу виробничу продуктивність, а й знає новини літератури, кіно, мистецтва. Фото О. Щербана.

ЛІДЕР залишається з „бубликом“

Коли закінчився матч 16-го туру, в якому «Зірка» приймала львівські «Карпати», більшість болільників запитувала: «Що трапилося з командою?» Її ніби хтось підмінив: неточні передачі, відсутність взаємодії між гравцями.

Мабуть, не лише болільники, а й керівництво команди і самі футболісти зрозуміли, що так грати не можна. На наступний матч з одним з лідерів підгрупи — вінницьким «Локомотивом» — «Зірка» вийшла в перебудованому складі: Дрове-

цького в центрі замінив Стулак, футболку з номером 11 надів Сучков, а в півзахисті з'явився Горожанкін. І якщо в попередньому матчі важко було когось виділити — вся команда грала погано, то це ж саме, тільки з протилежною оцінкою, можна сказати про позавчорашню гру. З «Локомотивом» вся команда грала добре, якщо не рахувати деякої інертності Корольова.

Вже на сьомій хвилині Стулак ударом з далекої відстані відкрив рахунок. Все частіше під обстрілом ворота залізничників. На 18-й хвилині другої половини «Зірка» розігрує кутовий і Сучков сильним ударом головою подвоєє рахунок. Стрілка секундоміра не встигла зробити коло, як Корольов добив у сітку м'яч, випущений воротарем гостей.

Напередодні дублери зіграли з рахунком 2:0 на користь «Зірки».

М. МАР'ЯНЕНКО.

Спартакіада зв'язківців

ського районного вузла зв'язку Віктор Онда: в індивідуальній шосейній велогонці на 25 кілометрів він був другим.

На жаль, в загальнокомандному заліку кіровоградські спортсмени зайняли 15-те місце.

В. ПОГРІБНИЙ

Є орден імені Єгорова

(Продовження. Початок в газетах за 9, 12, 14, 17, 26, 28, 31 травня та 7, 9 і 23 червня).

У вересні сорок третього разом з кращими бійцями з'єднання Олексій Єгоров одержав орден Леніна. Це була перша нагорода. Перша і найвища.

Коли я приходжу до Олексія Семеновича, слухаю його розповідь про суворі партизанські будні, мені здається, що колишній командир Федоровських підричників викурює тоді зайву цигарку. Спогади червоном пахом закружують над його головою. Він хмурить брови: згадує худорлявого хлопчину, месника Мишка Глазку, важку його долю. До партизанів Мишко прийшов, коли йому тільки п'ятнадцять сповнилося. Прийшов після того, як нацисти розстріляли невинного батька. І грізною була священна помста сина. Він сам пустив під укіс десять ешелонів ворога. Одержав високу урядову нагороду — орден Леніна.

— Я ніби зараз бачу великі очі на схудлому обличчі, — говорить Єгоров. — Мені завжди пам'ятатиметься той вогонь, яким горіли очі Мишка, коли він повертався з бойового завдання і показував мені зігнутий палець: є ще один фашистський солдат. Лягав на тиху траву, брав у зуби билинку якусь і задимлявся на зорі. «От закінчимо, піду, Олексію Семеновичу, вчитися», — часто чув від нього. Тільки й розмови про це. Я вже забув, ким він хотів бути. Здається, будувати хотів... Ми закінчили. Та хлопець помер зразу після війни. Партизанське життя було нелегким — недоїдання, мокрі землянки, важкі переходи. Мишко віддав усього себе.

Олексій Семенович затуляється цигаркою. Розгортає вчетверо складену вирізку з газети. З вирізки на нього спокійно дивляться двоє молодих людей — дівчина років сімнадцяти у хлопчачій шапці та світері і воїн у будьонівці.

— Це партизанська сім'я... До підричниць Ніни Кузаченкової заличалося багато хлопців. А довірила свою долю вона одному — Павлу Медяному. Відважним підричником. Це з таких, як Павлов і Клоков.

І посміхнувся Єгоров. Може, згадав, як запримитив одного разу біля білої берези закохану пару, а може, — той день, коли Павло Медяний підійшов до старшого лейтенанта і мовив просто: «Ми з Ніною вже — чоловік і жінка... Хочу, щоб про це знали всі підричники...»

— Ніна прислала вирізку з газети недавно, — пояснює Олексій Семенович. — Ой стільки про неї написано. Зразу після війни я писав їй бойову характеристику. Смілива жінка... Шість ешелонів під Ковелем підірвала.

І знову посміхається Олексій Семенович. Це вже згадався випадок з невисипущим, всюдисущим Михайлом Гільдером — кінооператором, який більше року перебував у партизанському з'єднанні Федорова. Гільдер хотів зняти на кіноплівку «фейсверк» — підрич ворожого ешелону. Почав просити Єгорова: «Треба, щоб і погода добра була, а підричники не підвели». Єгоров послав Павлова. Володя прекрасно справився із завданням. Осіннього ранку паровоз фашистського складу злетів у повітря на очах Гільдера. Хлопці забули про безпеку. Михайло «строчив» кіноапаратом, а Павло поливав ешелон автоматним вогнем. Назавжди запам'яталася радість Гільдера після повернення на базу, його влучні слова, які повторювало потім все з'єднання:

— Ви такого, товаришу Єгоров, не побачите ніколи. Що там було! Паровоз носом поїхав, вагони — на нього. А у вагонах — свині. Так свині закричали по-німецьки, а німці — по-свинські...

Справа в тому, що фашисти всіляко намагалися уникнути великих жертв, а тому іноді зразу за паровозом чіпляли вагони з худобою. Але смерть не минала загарбників.

Треба було не просто підірвати поїзд. Це, як говорив Павлов, раз плюнути. А ось вибрати місце диверсії, зручне для кінозйомки, бути біля самої колії під час підричу — справа і складніша, і небезпечніша. І Єгоров розумів стан Гільдера, який, ризикуючи життям, вперше зняв підрич радянськими партизанами фашистського ешелону.

І Павло, і Клоков, і Мишко Глазок, і Ніна Медяна, і Гільдер, і десятки, сотні інших месників із з'єднання забували у хвилини сутички із за-

клятим ворогом про своє життя, про те, що їх чекають матері і брати, сестри і діти. Всі вони — люди з країни мужності. Про бойовий подвиг Єгорова, звершений під Ковелем, яскраво сказав у своїй радіограмі із Українського штабу партизанського руху полковник Старинов: «Вперше за весь час світової історії партизанами були нанесені такі могутні удари по винятково важливих комунікаціях ворога...». Той подвиг звершила людина з країни мужності.

І коли я слухаю розповіді Олексія Семеновича, а це в основному розповіді про товаришів по зброї, розумію, що мужність та не тільки від священного почуття помсти за руйні і кров, за смерть і знущання фашистів, не тільки від глибокого усвідомлення свого обов'язку, дорученого завдання, не тільки совість людини і комуніста, а це й плече Клокова, Федорова, Павлова, Балицького, Кравченка, Бондаренка, Резуто. Це мужність людей з країни мужності. Не можна було не робити подвигу, коли на очах у тебе його робив шістнадцятирічний Мишко Глазок. Це слова Олексія Семеновича.

13. НА ЗЕМЛІ СЛОВАКІВ

Прашова — гора вогню

Якщо міряти радість чашею, то тоді в сорок четвертому вона не заповнилася шестерть, бо на заході ще стогнали під тупим фашистським чоботом знівечені людські долі, сивіли на очах матері, і загарбники готували реванші за Сталінград і Курськ, за Дніпро і Севастополь.

Минув рік після того, як старший лейтенант Єгоров приземлився з парашутом у партизанському краї. Час — величина точна. Секунди, доби, роки. Та тільки не для людського серця. В з'єднанні Федорова Єгоров прожив життя — суворе, пекельне. Якщо воно було огненным горном, то він у ньому — металом, що загартувався і став незламним.

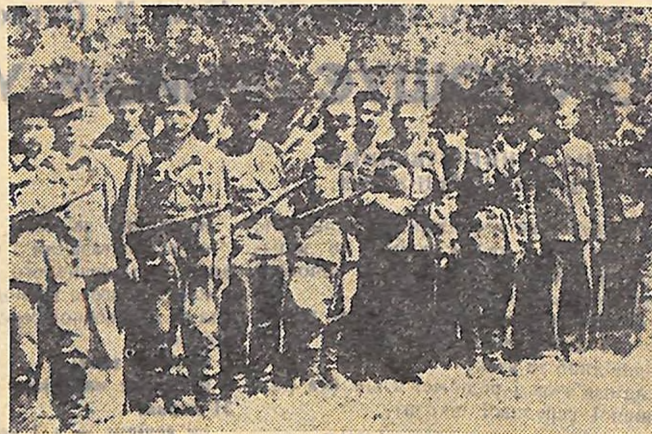
Тут на тихій київській вулиці у штабі партизанського руху у полковника Старинова майор Єгоров розпочинає друге життя, таке ж суворе і огненне. Більшість Федоровців, як і інші народні месники, після з'єднання у квітні сорок четвертого з частинами Радянської Армії пішли на фронт або повернулися в рідні міста і села, до мирної праці, а підричникам треба було продовжувати свою справу. Батьківщина чекала від них повторення подвигу. Тепер тільки вже на землі чехословаків, де ще гуляв гітлерівський розбій.

В Українському штабі партизанського руху, куди викликали Єгорова для звіту, Олексій довідався, що ЦК Комуністичної партії Чехословаччини просить допомогти партійному підпіллю досвідченими людьми. Через день після цієї новини — виклик до начальника штабу Строкача. Прозиція — сформуванню невеликий загін із безстрашних партизан, які після відповідної підготовки викинуться в Чехословаччину.

— На цей раз, товаришу Єгоров, у вас завдання складніше, з яким ви рік тому летіли до Федорова. Складніше, перш за все тим, що вам доведеться діяти на незнайомій землі і в складнішій обстановці...

І ось місячна ніч з 7 на 8 серпня 1944 року. У двох літаках — двадцять два десантники. Кращі з кращих. Міцні здоров'ям, дужі духом. Саме таких відібрав майор Єгоров для відповідальної роботи у ворожому тилу. Охочих не лічів. Певно, їх були сотні. Не один горів бажанням допомогти поневоленим чехословакам, ще раз вічна-віч зустрітися з фашистами, яким приходить кінець.

Підготовкою людей займався полковник Старинов. За півтора місяця партизани мали зробити те, що в мирний час для цього року не вистачило б. Час не чекав. Не чекав ворог. Він звіришав, палив, знищував, знущався.

За тиждень у загін Єгорова прийшло понад 800 чехословацьких партизанів.

У двох літаках — чотири словаки. Гітлер силою погнав їх на східний фронт, і ось вони, разом з радянськими хлопцями — над рідними Татрами. Вони повертаються, щоб помститися ворогові за насилля, за рідну землю.

Є деталі, картини, які врізаються в пам'ять на все життя. Єгорову запам'ятався жовтий місяць, що висів над літаком. Під ними — незнайома словацька земля. Над ними — оцей жовтий місяць. Якийсь холодний, насторожений. Що він навіщує?..

Коли бортмеханік скоромовкою кинув: «Пролітаємо над Татрами», всі прилипли до віконець: внизу були гори, які через хвилину-другу стануть їх рідним домом.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

Спорт

В Черкасах відбувся фінал першої республіканської спартакіади зв'язківців. Чудово виступила на ній кіровоградська листоноша Валентина Маренко. Вона стала абсолютною чемпіонкою з настільного тенісу і включена до складу збірної команди України. Цього ж удостоєний і монтер Кіровоград-

Вітаємо з одруженням Віру Горобенко, комсорга ферми колгоспу «Правда», і Миколу Бохана, шофера цього ж колгоспу. Хай квітами стелиться шлях, дорогі друзі, хай засвіається він щастям та добром.

Знам'янський міськом ЛКСМУ.

МЕЛЕЕКРАН

СЕРЕДА, 28 червня. Перша програма. 11.00 — Кіножурнал та художній фільм «Самостійність». II серія. (Кіровоград). 16.50 — Для школярів. «Лабіринт». Підсумки науково-пізнавальної вікторини. (М). 17.20 — «Самоцвітін». Передача з Львова. 18.00 — Телевізії. (К). 18.20 — Фінал Спартакіади УРСР. Змагання з стрибків у воду. (К). 18.45 — Програма передач. (К). 18.50 — До 50-річчя Великого Жовтня. «Естафета п'ятирічки». (К). 19.00 — Спортивна передача. (К). 20.45 — Театри, народжені Жовтнем». Творчий вечір Дніпропетровського театру імені М. Горького. (К). 21.50 — «В центрі уваги». Спеціальна телевізійна програма. (М). 22.00 — «В Кіровограді актори

Калініна». (Кіровоград). 22.10 — Телефільм «Концерт Моцарта», художній фільм «Самостійність». II серія. (Кіровоград).

ЧЕТВЕР, 29 червня. Перша програма. 17.00 — Для дітей. «Казки правди». Телевізійний фільм. (К). Програма Українського телебачення. 17.30 — «Живе в степу така сім'я». (Передача з Одеси). 18.00 — «На меридіанах України». (К). 19.00 — «Зустріч». Прем'єра телевізійного спектаклю за мотивами оповідання І. Чендея «Син». 19.25 — Концерт. (К). 19.50 — «Син». 19.55 — Концерт. Телевізійний нарис про земляків Івана Франка. (Передача з Львова). 20.30 — Теленовіни. (М). 20.55 «НОП на будівництві». (М). 21.15 — Закljučний концерт фестивалю «Білі ночі». (Передача з Ленінграда). 22.05 — «В центрі уваги». Спеціальна телевізійна програма. (М). 22.20 — Співає Д. Гнатюк. (К).

Друга програма. 11.00 — Телевізійні вісті. (К). 11.10 — Спортивна передача. (К). 11.55 — «Райдуга». Художній фільм. (К). 16.40 — Художній фільм. «Якби я був Білим Арапом». (Дніпропетровськ). 22.20 — Художній фільм «Чортова колоса». (Дніпропетровськ).

Створення нової техніки і технології, експертиза продукції на патентну чистоту, придбання і продаж ліцензій

НЕМОЖЛИВІ БЕЗ ОЗНАЙОМЛЕННЯ З ПАТЕНТНИМИ МАТЕРІАЛАМИ

Необхідні Вам копії вітчизняних патентів винаходів і зарубіжних патентних матеріалів (опісля винаходів, патентних біолеґенів і показників класів різних країн) виготовити і направити на зашу адресу

ВИРОБНИЧО-ПОЛІГРАФІЧНЕ ПІДПРИЄМСТВО „ПАТЕНТ“

Комітет у справах винаходів і відкриттів при Раді Міністрів СРСР.

В питаннях оформлення замовлень та укладання договорів просимо звернутися в Донецький філіал підприємства «Патент» на адресу:
м. Донецьк-6, Шахтоуправління, 4, «Лівінка».
Телефон 3-64-01, додатковий 47.
Телетайп 5-41-74.

приїздіть навчатися

Кіровоградський кооперативний технікум імені М. П. Сая

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

на 1967—1968 навчальний рік

Денний і заочний відділи готують спеціалістів для системи споживчої кооперації: товарознавців, бухгалтерів, плановиків.

Вступні іспити з таких предметів:

на базі неповної середньої школи — з української або російської мови (диктант), математики (письмово й усно);

на базі середньої школи: на товарознавче відділення — з української або російської мови (твір), хімії (усно), математики (усно); на бухгалтерське та планове відділення — з української мови (твір), математики (письмово й усно).

Вступники подають заяву на ім'я директора, документ про освіту (в оригіналі), автобіографію, три фотокартки (розміром 3x4 см), довідку про стан здоров'я, витяг з трудової книжки.

Прийом заяв — до 31 липня 1967 року.

Вступні іспити — з 1 по 20 серпня.

Учні забезпечуються гуртожитком.

Стипендія — на загальних підставах.

Технікум має їдальню.

Адреса технікуму: м. Кіровоград, вул. Луначарського, 14.

Дирекція.

Миколаївський суднобудівний інститут імені адмірала С. О. Макарова

ПРИЙМАЄ СТУДЕНТІВ

НА ПЕРШИЙ КУРС НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

суднобудування і судноремонт; обладнання і технологія зварювального виробництва; організація і економіка суднобудівної промисловості; судові силові установки; турбінобудування; двигуни внутрішнього згорання; електрообладнання суден.

Вступні іспити проводяться з 1 по 20 серпня.

Іногородні забезпечуються гуртожитком.

Заяви про прийом з документами згідно правил прийому направляти на адресу: м. Миколаїв (обласний), вул. Скороходова, 5.

РЕКТОРАТ.

Київський електромеханічний технікум залізничного транспорту імені М. Островського

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА ДЕННЕ НАВЧАННЯ ІЗ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ:

електротягове господарство залізниць, автоматика і телемеханіка на залізничному транспорті (на базі неповної середньої і середньої школи); енергопостачання і енергетичне господарство залізничного транспорту; провідний зв'язок; радіозв'язок і радіомовлення (на базі неповної середньої школи).

НА ВЕЧІРНЕ НАВЧАННЯ ІЗ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ:

електротягове господарство залізниць (на базі неповної середньої та середньої школи);

НА ЗАОЧНЕ НАВЧАННЯ ІЗ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ:

автоматика і телемеханіка на залізничному транспорті; радіозв'язок і радіомовлення;

провідний зв'язок; енергопостачання і енергетичне господарство залізничного транспорту; електротягове господарство залізниць (на базі неповної середньої та середньої школи).

Прийом заяв:

на денне навчання — з 1 червня по 31 липня;

на вечірне — з 1 червня по 10 липня;

на заочне — до 5 серпня.

Правила прийому та програми вступних іспитів вміщено в довідниках для вступаючих до технікумів.

Технікум має гуртожиток.

Адреса технікуму: Київ-37, Повітряно-флотський проспект, 105.

Телефон Ж2-01-72.

ДИРЕКЦІЯ.

Прилуцький радгосп-технікум гідромеліорації й електрифікації сільського господарства

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на стаціонарний та заочний відділи з спеціальностей гідромеліорація, електрифікація сільського господарства

Прийом провадиться:

на відділ гідромеліорації — на базі неповної середньої або середньої школи; на відділ електрифікації сільського господарства — на базі неповної середньої школи. Всі вступники складають іспити:

на базі неповної середньої школи — з української мови (диктант) і математики (письмово й усно); на базі середньої школи — з української мови та літератури (твір) і математики (письмово й усно).

Прийом заяв — до 31 липня, на заочний відділ — до 31 листопада.

Вступні іспити — з 1 по 20 серпня, на заочний відділ — з 1 листопада по 15 грудня.

Без вступних іспитів зараховуються особи, негороджені після закінчення неповної середньої школи позавальними листами (відмінками) або після закінчення середньої школи — золотою чи срібною медаллю.

Ті, хто закінчив професійно-технічні училища з відзнакою, приймаються на навчання з відривом від виробництва без стажу обов'язкової роботи після закінчення училища. При технікумі є гуртожиток та їдальня.

Стипендію учні забезпечуються на загальних підставах. Вступники, послані на навчання за рахунок колгоспів та підприємств, одержують стипендію на 15 процентів вищу.

З 1 липня при технікумі працюють платні підготовчі курси для вступників з виробничим стажем не менше двох років.

Заяви (на ім'я директора) й документи треба подавати на адресу: м. Прилуки, Чернігівської області, вул. Леніна, 178.

Телефон 0-81, заочного відділу 8-50.

КИЇВСЬКИЙ РІЧКОВИЙ ТЕХНІКУМ

ОГОЛОШУЄ

ПРИЙОМ УЧНІВ

на базі неповної середньої школи на I курс денного відділення на спеціальності: судноводіння на внутрішніх водних шляхах; судові силові установки.

Приймаються громадяни чоловічої статі, яким на 1 квітня 1967 року минуло 15 років, та старшого віку (до 30 років).

ПРИМІТКА: Особи, у яких понижений зір (короткозорість) та розладнання кольорового зору, на навчання не приймаються.

Термін навчання — 3 роки 7 місяців. Вступники складають іспити з української або російської мови письмово (диктант) за вибором вступника та з математики (письмово та усно).

Прийом заяв з документами з 1 червня до 31 липня — поштою або особисто.

Вступні іспити з 1 до 20 серпня.

Гуртожитком забезпечуються всі приїжджі учні.

Стипендія надається на загальних підставах.

Адреса технікуму: Київ, 71, вул. Фрунзе, 9.

Полтавський інженерно-будівельний інститут

ОГОЛОШУЄ

ПРИЙОМ СТУДЕНТІВ

на 1-й курс стаціонарних факультетів на спеціальності:

архітектура; промислове і цивільне будівництво; сільськогосподарське будівництво; водопостачання і каналізація; теплогазопостачання і вентиляція.

Прийом заяв — з 20 червня по 31 липня 1967 року.

Вступні іспити — з 1-го серпня. Вступаючі на спеціальність «Архітектура» складають іспити з дисциплін:

креслення, малювання, математики (усно), фізики (усно), російської мови та літератури або української мови та літератури (письмово).

Вступаючі на решту спеціальностей складають іспити з дисциплін:

математики (усно й письмово), фізики (усно), хімії (усно), російської мови й літератури або української мови й літератури (письмово).

Всі зараховані в Інститут забезпечуються гуртожитком.

Заяви і документи надсилати на адресу: м. Полтава, проспект 1 Травня, 24. Приймальна комісія.

Ректорат.

Знам'янське міське професійно-технічне училище № 3

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

на 1967—1968 навчальний рік

по підготовці кваліфікованих робітників:

мулярів, теслярів, штукатурів-малярів, електромонтерів освітлювальної і силової мережі.

Училище приймає юнаків і дівчат - у віці від 15 до 17 років з освітою не нижче 8 класів.

Учні в період навчання знаходяться на державному утриманні і в установленому порядку одержують виплату за роботи, виконані в процесі виробничого навчання.

Строк навчання 1—2 роки.

Ті, що вступають до училища, повинні мати: заяву, автобіографію, паспорт або свідоцтво про народження, свідоцтво про освіту, довідку з місця проживання, довідку про склад сім'ї, медичну довідку (форма № 286), 5 фотокарток розміром 3x4 см.

Іногородні забезпечуються гуртожитком.

Заява про прийом подається на ім'я директора училища.

Початок занять 1-го вересня 1967 року.

Адреса училища: м. Знам'янка, вул. Свердлова, 18.

ДИРЕКЦІЯ.

В справах об'яв дзвонити по телефону 45-35

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: редактора — 45-00, відповідального секретаря — 45-35, відділів — 45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» —

орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ,